

O rodinné historii a „kariéře“ Klause Schwaba – šéfa WEF

 necenzurovanapravda.cz/2022/05/o-rodinne-historii-a-kariere-klause-schwaba-sefa-wef

26 května, 2022

Většina lidí si zcela mylně myslí, že jejich vlády vládnou samostatně. To ovšem není ve většině případů vůbec pravda. Suverenita rozhodování je dnes vládám ponechána jen v některých pro globalisty podružných záležitostech – a v těch se pro změnu zpravidla uplatní různá lobby. Většina „vládců“ si pravidelně jezdí pro instrukce na davoské fórum, letos tam kupodivu zřejmě za ČR nikdo není, naposledy si byl pro instrukce Babiš s Havlíčkem v roce 2019.

Naše současné loutky jsou řízeny z Berlína a Washingtonu, přičemž nyní se nacházíme spíš v pozici další německé spolkové země. Tak jsme zřejmě i v globalistických kruzích chápáni. A tak lze zdůvodnit i fakt, že od nás nebyl nikdo na letošní summit WEF pozván k rozpravě.

Ten, kdo rozdává instrukce – Klaus Schwab – patří k výše postaveným globalistům, ale i nad ním někdo stojí, nejvyšší patro se totiž veřejně nikdy neprezentuje. Pro nás je podstatné, že loutkové vlády poslouchají právě Klause Schwaba. Kdo je tento sociopat, jehož představou je svět, kde nikdo nic nevlastní a vše se sdílí? O tom se

dozvíte v tomto a později i dalším díle jeho velmi detailně zpracovaného životopisu...

Současný klíčový hráč Klaus Schwab a frontman „Great Resetu“ vyvolal v nedávné minulosti hněv bezpočtu lidí. Ne nadarmo je třeba na Velký reset pohlížet jako na komplexní úsilí o přetvoření naší globální civilizace ve výslovný prospěch elit Světového ekonomického fóra a jejich spojenců.

Na výročním zasedání WEF v lednu 2021 Schwab zdůraznil, že budování důvěry bude klíčovým faktorem úspěchu jeho Great Resetu. Zjevně chtěl účastníkům naznačit, že již tak masivní propagandistická kampaň WEF musí být ještě rozšířena.

Schwab propagoval budování důvěry prostřednictvím blíže nespecifikovaného „pokroku“. Dosud se však důvěra obvykle vytváří prostřednictvím transparentnosti. Transparentnost je však něco, co „elitářský“ WEF vůbec nepodporuje, což je pravděpodobně důvod, proč tolik lidí Schwabovi a jeho motivům nevěří.

Jedním, bezesporu vážným důvodem nedůvěry ve Schwaba a jeho myšlenky je také to, že o historii a pozadí tohoto muže se ví jen málo. **Schwab je především známý jako zakladatel Světového ekonomického fóra na počátku 70. let.**

Jak je však u prominentních frontmanů, kteří obratně prosazují agendu elity obvyklé, Schwabovy „online soubory“ byly pečlivě vyčištěny. Vynést na světlo informace o jeho „raných letech“ i o jeho rodině proto není tak snadné.

Schwab se narodil v roce 1938 v Ravensburgu v Německu. Minulost, kterou se Klaus Schwab evidentně snažil „vymazat“, se stává o něco průhlednější. Rodina Schwabů například podporovala 3.

poslední delegace za ČR byla na
na WEF v roce 2019

říši ve snaze získat atomovou bombu. A je toho mnohem víc...

10. července 1870 se v Německu za války s Francií narodil dědeček Klause Schwaba Jakob Wilhelm Gottfried Schwab. Karlsruhe, rodiště Gottfrieda Schwaba, bylo v Bádenském velkovévodství.

V roce 1893 se 23letý Gottfried Schwab vzdal německého občanství a opustil Karlsruhe, aby emigroval do Švýcarska. Schwab, který ve své vlasti pracoval jako pekař, se ve Švýcarsku seznámil s o pět let mladší Marií Lappertovou z Kirchbergu u Bernu. 27. května 1898 se oba vzali v Roggwilu v Bernu a **následující rok, 27. dubna 1899, se jim narodil syn Eugen Schwab.** Gottfried Schwab už v té době přešel na strojírenství, a když byl Eugenovi asi rok, Gottfried a Marie Schwabovi se rozhodli vrátit do Karlsruhe, kde Gottfried opět přijal německé občanství.

Eugen Schwab šel později ve šlépějích svého otce a stává se také strojním inženýrem, což radí i svým dětem. Eugen Schwab začíná svou kariéru v továrně ve městě v Bádensku-Württembersku v Ravensburgu. Továrnou, kde začínal svou kariéru, byla německá pobočka švýcarské firmy Escher-Wyss.

Schwabův otec Eugen Schwab se později stal ředitelem této německé pobočky švýcarské strojírenské firmy, kterou podporovali nacisté. Během 2. světové války to byl důležitý vojenský dodavatel.

Tato společnost s názvem Escher-Wyss využívala nucenou práci k výrobě strojů pro nacistické válečné úsilí a také podporovala nacistické snahy o výrobu jaderné bomby.

V představenstvu této společnosti po letech zasedal i mladý Klaus Schwab, který se zasloužil o rozhodnutí poskytnout tehdejšímu režimu apartheidu v Jižní Africe potřebné vybavení pro vstup do elitního „Klubu jaderných mocností“.

Dnes se však WEF považuje za deklarovaného zastávce nešíření jaderných zbraní a „čisté“ jaderné energie. To by pak ze Schwaba s jeho minulostí udělalo nepříliš věrohodného hlavního hybatele této zdánlivě ušlechtilé agendy.

To není vše, když se blíže podíváte na Schwabovy aspirace, rychle se ukáže, že Schwabova „zamýšlená“ role je úplně jiná. Po léta, ne-li desetiletí, ovlivňuje současnost způsoby, které zajistí realizaci globálních, regionálních a průmyslových agend, které po druhé světové válce upadly do neblahé pověsti.

Nemluvíme jen o jaderné technologii, o které se právě teď znovu žhavě diskutuje. **Schwabův hlavní plán je spíše o politice kontroly populace ovlivněné eugenikou.**

V roce 1938 bylo oznámeno, že novým předsedou Escher-Wyss se stane inženýr společnosti, plukovník Jacob Schmidheiny. Brzy po vypuknutí války v roce 1939 Schmidheiny prohlásil, že „vypuknutí války nemusí nutně znamenat nezaměstnanost pro strojírenský průmysl v neutrální zemi, naopak“. Escher-Wyss a její nové vedení se zjevně těšili na zisk z války, čímž si otevřeli cestu k jejich přeměně ve významného dodavatele zbraní nacistům.

Ve 30. letech až do německé anexe Polska byla ravensburgská továrna Escher-Wyss, kterou již řídil přímo otec Klause Schwaba Eugen Schwab, nadále největším zaměstnavatelem v Ravensburgu.

Nejen, že továrna byla hlavním zaměstnavatelem ve městě, **Hitlerova nacistická strana udělila pobočce Escher-Wyss titul „Národně socialistický modelový závod“, zatímco Schwab byl u kormidla.** Nacisté se pravděpodobně také dvořili švýcarské společnosti pro spolupráci v nadcházející válce a jejich postup byl nakonec vyslyšen.

Údajně byl vydán pokyn mezinárodního Červeného kříže k oslovování spojenců, v důsledku čehož Ravensburg nebyl za celou dobu války nikdy zasažen spojeneckými bombami. Kolovaly také fámy, že v tomto ohledu měly existovat dohody s různými společnostmi, včetně Escher-Wyss.

Z tohoto důvodu se říká, že Ravensburg nebyl po celou válku klasifikován jako hlavní vojenský cíl. Eugen Schwab pokračoval ve vedení Escher-Wyss – „Národně socialistického modelového závodu,“ také během válečných let. Švýcarská firma vyráběla důležité válečné zbraně pro Hitlerův Wehrmacht i jednodušší výzbroj.

Společnost Escher-Wyss byla lídrem v technologii velkých turbín pro přehrady a elektrárny, ale vyráběla i díly pro německá bojová letadla. Společnost se navíc údajně podílela na „tajných“ projektech, které běžely v zákulisí a které, pokud by byly dokončeny, mohly výrazně změnit výsledek druhé světové války.

Západní vojenská rozvědka si byla již vědoma toho, že vedení závodu Escher-Wyss kolaborovalo s nacisty. Z tohoto období existují záznamy západní vojenské zpravodajské služby, zejména Záznamová skupina 226 (RG 226) z údajů Úřadu strategických služeb (OSS), které ukazují, že spojenci měli informace některých obchodních vztazích Schwaba s nacisty.

Ze záznamů RG 226 vyplývají tři konkrétní zmínky o Escher-Wyss, včetně následujících:

Spis číslo 47178, Escher-Wyss ze Švýcarska pracuje na velké zakázce pro Německo. Plamenomety jsou dodávány ze Švýcarska pod názvem Fuel Containers ze září 1944.

otec Klause Schwaba kolaboroval s nacisty

Spis číslo 41589 naznačuje, že Švýcaři skladovali německý export ve své zemi, údajně neutrální zemi během druhé světové války.

Třetí záznam zní následovně: Obchodní vztahy mezi Empresa Nacional Calvo Sotelo (ENCASO), Escher-Wyss a Mineral Celbau Gesellschaft, červenec 1944. A dále viz také L 42627 – Zpráva o spolupráci mezi španělským Empresa Nacional Calvo Sotelo a německým Rheinmetall Borsig – německý export uložen ve Švýcarsku, srpen 1944.

Spis č. 72654 vysvětluje, že zařízení pro hliníkárnu pro německý zbrojní průmysl **bylo objednáno také u švýcarské společnosti Escher-Wyss**. Zahájení výroby bylo v roce 1941.

Společnost také vyrobila turbínu pro strategicky důležitou vodní elektrárnu průmyslového komplexu Norsk Hydro ve Vemorku u Rjukanu v Norsku. **Tato továrna, částečně provozovaná společností Escher-Wyss, byla jediným průmyslovým zařízením pod nacistickou kontrolou, které bylo schopné produkovat těžkou vodu, základní složku při výrobě plutonia potřebného pro program atomových bomb.**

V továrně Escher-Wyss v Ravensburgu zaměstnával Eugen Schwab ve své „Národně socialistické modelové společnosti“ nuceně pracující.

V letech během druhé světové války pracovalo v Ravensburgu, včetně Escher-Wyss, téměř 3 600 nuceně nasazených dělníků. Podle archivu města Ravensburg zaměstnával Escher-Wyss během války v Ravensburgu 198 až 203 civilních pracovníků a válečných zajatců a také zde udržoval malý „zvláštní tábor“ pro nuceně pracující.

V dotyčném táboře dočasně sídlilo 125 francouzských válečných zajatců, kteří byli v roce 1942 přerozděleni do jiných táborů, a tito byli poté nahrazeni 150 ruskými válečnými zajatci, s nimiž se prý zacházelo nejhůře ze všech válečných zajatců.

Eugen Schwab měl ve válečných letech zájem na poslušném udržení status quo. Ostatně, nechtěl ohrozit své děti Klause Martina, který se narodil v roce 1938, a jeho bratra Urse Reintera, který se narodil o pár let později.

Klaus Schwab se narodil 30. března 1938 v Ravensburgu jako nejstarší dítě rodiny. V letech 1945 až 1947 navštěvoval základní školu v Au. V rozhovoru pro Irish Times v roce 2006 vzpomínal: „Po válce jsem byl předsedou francouzsko-německého národního svazu mládeže. Mými hrdiny byli Adenauer, De Gasperi a De Gaulle.“

Klaus Schwab a jeho mladší bratr Urs Reiner Schwab měli jít ve stopách svého dědečka Gottfrieda a otce Eugena a zpočátku se vyučit strojními inženýry.

Otec Eugen Schwab do svého syna vtloukal, že „chce-li něco změnit ve světě, měl by se vyučit strojním inženýrem“. Ale to měl být jen začátek Schwabova rozsáhlého výcviku.

V letech 1949 až 1957 Klaus navštěvoval Spohn-Gymnasium v Ravensburgu, které absolvoval. V letech 1958 až 1962 Klaus pracoval pro různé strojírenské firmy a v roce 1962 ukončil studium strojního inženýrství na Švýcarském federálním technologickém institutu (ETH) v Curychu s inženýrským titulem.

V následujícím roce také dokončil ekonomické studium na univerzitě ve Fribourgu ve Švýcarsku. V letech 1963 až 1966 Klaus pracoval jako asistent generálního ředitele Svazu německého strojního a rostlinného inženýrství (VDMA) ve Frankfurtu.

V roce 1965 získal Klaus doktorát na ETH Zurich dizertací na téma: „Dlouhodobý exportní úvěr jako problém řízení podniku ve strojírenství.“ V roce 1966 získal doktorát v oboru inženýrství na ETH Zurich.

V té době se již jeho otci Eugenu Schwabovi podařilo vyšvihnout do „vyšších kruhů“. **Poté, co byl před válkou známou osobností v Ravensburgu jako výkonný ředitel Escher-Wyss, se mu nakonec podařilo prosadit se až na pozici prezidenta Ravensburgské obchodní komory.**

Klaus Schwab získal v roce 1967 doktorát z ekonomie na univerzitě ve Fribourgu ve Švýcarsku. **Získal titul Masters of Public Administration na John F. Kennedy School of Government na Harvardu ve Spojených státech.**

Právě jeho pobyt v USA se stal pro další politický postup Klause Schwaba zásadním. O tom a mnohém dalším z jeho života se dočtete zítra ve druhém díle jeho docela zajímavého životopisu....

Ohodnoťte tento příspěvek!

■ [Celkem: 16 Průměrně: 4.6]